

Sygn. akt IV R C 25/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 07 kwietnia 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego N. J. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową E. Z.

przeciwko M. J.

o alimenty

1. zasądza od pozwanego M. J. na rzecz małoletniego powoda N. J. ur. (...) w G. tytułem alimentów kwotę po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie począwszy od 09 stycznia 2015 roku płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej E. Z. z góry do dnia 10 – ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej raty,
2. umarza postępowanie w zakresie częściowo cofniętego pozwu,
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
4. nakazuje pobrać od pozwanego M. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,
5. odstąpić od obciążania stron kosztami zastępstwa procesowego,
6. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV R C 25/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 stycznia 2015 r. małoletni N. J. reprezentowany przez matkę E. Z. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. J. tytułem alimentów kwoty 2000 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu małoletni powód podał, że jest synem pozwanego. Rodzice małoletniego powoda rozstali się w 2014 r. Pozwany w żaden sposób nie partycypuje w kosztach utrzymania powoda. Matka małoletniego powoda się uczy, nie jest w stanie pracować i samodzielnie utrzymać siebie oraz dziecko. Powód wraz z matką mieszkają w mieszkaniu siostry matki powoda. Potrzebna jest też opiekunka do pomocy w opiece nad dzieckiem. Powód nie ma wiedzy na temat życia prowadzonego przez pozwanego, według wiedzy matki powoda wykonuje on dorywcze prace dekararskie.

Koszt utrzymania dziecka wynosi 2600 zł miesięcznie, z czego wyżywienie 750 zł, środki czystości wraz z pieluchami 450 zł, leki 70 zł, odzież 150 zł. Koszt opiekunki 1200 zł. Koszty eksploatacyjne za mieszkanie 450 zł.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2015 r. udzielono zabezpieczenia w ten sposób, iż zobowiązano pozwanego M. J. dołożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda N. J. kwoty po 400 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 17 września 2015 r. pozwany uznał żądanie do kwoty po 400 zł miesięcznie. Małoletni powód ograniczył żądanie do kwoty po 1000 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie cofnął pozew, na co wyraził zgodę pozwany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Małoletni powód N. J. ur. (...) jest synem E. Z. oraz pozwanego M. J.. Małoletni mieszka z matką.

Na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda składają się następujące wydatki: wyżywienie 400 zł, zabawki 50 zł, leki i witaminy 40 zł, odzież i obuwiu 150 zł, środki higieny, kosmetyki, pieluchy 100 zł. Od października 2015 r. małoletni wraz z matką z krótkimi przerwami przebywa w Luksemburgu, gdzie mieszka babcia macierzysta. E. Z. chce pozostać z małoletnim w Luksemburgu na stałe, pozwany się na to nie zgadza. Nie toczy się postępowanie na podstawie Konwencji Haskiej o cywilnych aspektach uprowadzenia dziecka za granicę.

W czasie, gdy matka małoletniego i małoletni przebywali w G. mieszkali w mieszkaniu siostry E. Z.. Matka powoda nie pracowała i otrzymywała pieniądze na utrzymanie mieszkania oraz utrzymanie swoje i małoletniego od swojej matki w wysokości 250 euro miesięcznie, oraz od swojej siostry.

Oplaty za mieszkanie w G. wynosiły: czynsz 500 zł, energia i gaz 100, telewizja 70 zł.

Koszty związane z utrzymaniem mieszkania w Luksemburgu, w którym przebywa małoletni pokrywa matka E. Z..

Matka powoda E. Z. ma 20 lat, we wrześniu 2015 r. ukończyła zasadniczą szkołę zawodową, z zawodu jest cukiernikiem.

Za 2013 rok matka powoda wykazała dochód w wysokości 495,23 zł, a za 2014 rok - 1218,06 zł. W 2015 roku matka powoda nie pracowała, nie jest zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy. Nie korzysta z pomocy społecznej.

Powiatowe Urzędy Pracy w G. oraz w G. dysponują ofertami pracy dla kobiet w zawodzie cukiernik oraz bez wyuczonego zawodu z proponowanym wynagrodzeniem w wysokości od 349,47 zł netto do 2853,96 zł netto.

Dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej k. 112-113, k.115 w z k.42-43, k.45, informacje z powiatowych urzędów pracy k. 96, 93, deklaracja podatkowa k.67-72, k.74-75.

Pozwany M. J. ma 25 lat, z zawodu jest tapicerem, jednakże nie pracuje w zawodzie, pracuje jako pracownik budowlany. Pozwany ma ukończony kurs operatora sztaplarki. Pozwany otrzymuje dochód z umowy zlecenia w wysokości 1400 zł. Dodatkowo pozwany otrzymuje dochód pracując jako kierowca, wożąc do Belgii okna.

W okresie od listopada 2014 roku do kwietnia 2015 roku pozwany pracował w Belgii. Najdłużej pozwany pracował w Belgii przez okres 5 tygodni i wówczas zarobił 5.000-6.000 zł, z czego zaoszczędził 3000 zł.

Pozwany mieszka w domu matki, przekazuje jej 200 zł z tytułu kosztów utrzymania domu. Pozwany jest właścicielem samochodu osobowego A. rok produkcji 1993. Koszt zakupu paliwa 150 zł, ubezpieczenie OC 470 zł rocznie, telefon 50 zł, internet 20 zł, zakup odzieży i obuwiu 30 zł, wyżywienie 250 zł, środki higieny i czystości 45 zł.

Za 2014 rok pozwany wykazał dochód w wysokości 1791,36 zł.

Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie tapicer z wynagrodzeniem od 750 zł do 2500 zł brutto, pracownik ogólnobudowlany z wynagrodzeniem 1750 zł -3000 zł brutto, operator sztaplarki z wynagrodzeniem od 1750 zł brutto do 2500 zł brutto, dla pracowników bez wyuczonego zawodu z wynagrodzeniem od 1750 zł do 2100 zł brutto.

Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie tapicer z wynagrodzeniem 1286,16 zł netto, dla pracowników bez wyuczonego zawodu z wynagrodzeniem od 295,76 zł do 2853,96 zł netto.

Powiatowy Urząd Pracy w W. dysponował ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie tapicer, operator sztaplarki, pracownik ogólnobudowlany oraz dla pracowników bez wyuczonego zwołu z wynagrodzeniem od 1750 zł brutto do 2500 zł brutto.

Dowód: deklaracja podatkowa k. 53, 56, umowa zlecenia k.51, zaświadczenie k. 52, informacja PUP w G. k. 92, k. 125, informacja PUP w G. k. 98,k.121, informacja PUP w W. k.89, k. 127,przesłuchanie pozwanego k.113-114, k.115, zeznania świadka R. J. k. 111-112.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 133 § 1 kro „rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania” .

Jak wynika z cytowanego wyżej przepisu obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie stosownie do swoich uzdolnień i predyspozycji, kwalifikacji zawodowych czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku

Uzyskanie pełnoletności nie zmienia sytuacji prawnej dziecka w zakresie alimentów, jeżeli dziecko pobiera naukę w szkole lub na uczelni i czas na nią przeznaczony wykorzystuje w rzeczywistości na zdobywanie kwalifikacji zawodowych i to niezależnie od przyjętego systemu edukacji (stacjonarnej, czy zaocznej) .

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro) .

Przez usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni jej odpowiedni do wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokajania potrzeb fizycznych (żywienia , mieszkania , odzieży , higieny osobistej , leczenia; jak i duchowych (środki wykształcenia , rozrywki , wypoczynku) .

Przy ocenie , która z potrzeb powinna być uznana za usprawiedliwioną należy brać z jednej strony możliwości finansowe rodziców ; z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb.

Rodzice zawsze zobowiązani są zabezpieczyć dziecku podstawowe warunki egzystencji; natomiast wyjście poza podstawowe potrzeby dziecka zależy od możliwości osoby zobowiązanej do jego alimentacji oraz przyjętego przez nią modelu konsumpcji .

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na przesłuchaniu przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, pozwanego, zeznaniach świadka R. J., a także dokumentach złożonych przez strony oraz uzyskanych z urzędu przez Sąd.

Odnosząc się do treści przesłuchania przedstawicielki ustawowej w ocenie Sądu należy dać jej wiarę, iż koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą ok. 1000 zł, wraz z kosztami utrzymania mieszkania zajmowanego przez powoda. Powód obecnie wprawdzie mieszka w Luksemburgu, co nie zmienia faktu, iż są ponoszone koszty utrzymania mieszkania zajmowanego przez powoda. W tym miejscu należy podkreślić, że Sąd ustala koszty utrzymania uprawnionego do alimentów na chwilę zamknięcia rozprawy. Fakt wystąpienia przyszłych kosztów utrzymania nie ma znaczenia w ustaleniu wysokości aktualnego obowiązku alimentacyjnego. Zmiana okoliczności może być oceniana w przyszłym postępowaniu opartym na podstawie art. 138 kro.

Odnosząc się do zeznań pozwanego Sąd dał mu wiarę co do faktu zamieszkiwania w domu matki, co do kosztów jego utrzymania, które nie zostały w ocenie Sądu zawyżone. Sąd dał wiarę pozwanemu, że po kwietniu 2015 roku nie podejmuje pracy poza granicami kraju, za wyjątkiem pracy polegającej na wożeniu okien do Belgii. Strona powodowa nie złożyła wniosków dowodowych na okoliczność podejmowania przez pozwanego pracy poza granicami kraju.

Sąd uznał za prawdziwe niemalże w całości zeznania świadka R. J., za wyjątkiem wskazywanej przez świadka okoliczności, iż pozwany nie przebywał poza granicami kraju w dłuższym okresie czasu. Pozwany sam podał, że w okresie od listopada 2014 r. do kwietnia 2015 r. podejmował pracę w Belgii, z czego najdłużej przez okres 5 tygodni. Pozostałe okoliczności wskazywane przez świadka, w tym koszty utrzymania domu, udział pozwanego w tych kosztach, podejmowanie pracy w kraju są zgodne z twierdzeniami pozwanego, których strona powodowa skutecznie nie podważyła.

Sąd dał wiarę dokumentom złożonym przez strony oraz uzyskanym przez Sąd w toku postępowania, gdyż żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał, że z uwagi na koszty utrzymania małoletniego powoda oraz możliwości zarobkowe pozwanego zasadne jest zasądzenie kwoty 500 zł tytułem alimentów. Koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą ok. 1000 zł, zaś możliwości zarobkowe pozwanego, z uwagi na proponowane przez powiatowe urzędy pracy oferty pracy wynoszą w ocenie Sądu ok. 2000-2500 zł brutto. Deklarowane wydatki pozwanego wynoszą ok. 800 zł, tak więc pozwany ma możliwości by na utrzymanie małoletniego powoda przeznaczać 500 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy art. 133 § 1 kro, art. 135 § kro orzekł jak w pkt 1 wyroku. Z uwagi na częściowe cofnięcie pozwu, na co pozwany wyraził zgodę Sąd orzekł na mocy art. 355 § 1 kpc.

Uznając, że zasądzenie kwoty alimentów ponad 500 zł wykracza poza możliwości zarobkowe pozwanego oraz nie znajduje uzasadnienia w usprawiedliwionych kosztach utrzymania powoda Sąd na mocy art. 133 § 1 kro, art. 135 § kro a contrario orzekł jak w pkt 3 wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc, art. 22kpc, art. 101 kpc. Sąd miał na uwadze, że pozwany od samego początku uznawał żądanie pozwu w wysokości 400 zł miesięcznie, tak więc kwota należności sądowych została ustalona od różnicy kwoty zasądzonej od kwoty uznanej (100 zł. x12x 5%).

O kosztach procesu poniesionych przez strony Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, mając na uwadze iż małoletni powód w znacznej części przegrał proces. W ocenie Sądu skoro została zasądzona kwota o 100 zł wyższa niż kwota uznana przez pozwanego, a zarazem zasądzona kwota jest znacznie niższa niż pierwotnie żądana przez powoda zasadnym było wzajemne zniesienie kosztów zastępstwa procesowego stron. W takiej sytuacji Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez powoda, albowiem stawka wynagrodzenia dla pełnomocnika powoda jest wyższa niż stawka wynagrodzenia dla pełnomocnika pozwanego, co wynika z § 7 ust. 1 pkt 11 oraz z § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz.461).

W pkt 6 wyroku Sąd na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.